

2002. december

ÉLETIGE

„Az Úr szolgáló leánya vagyok:
történnék velem szavaid szerint.”

Lk 1,38

MIVEL NEM A SAJÁT
AKARATÁT TETTE,
HANEM ISTENÉT,
MIVEL TELJES
MÉRTÉKBEN BÍZOTT
ABBAN, AMIT ISTEN
KÉRT TŐLE,
SZEMÉLYISÉGE
KITELJESEDETT.

ISTEN SZÁMUNKRA IS MEG AKARJA MUTATNI AZ
IGAZI ÉNÜNKET, ÉS FEL AKARJA FEDNI
MINDAZT, AMIT MINDANNYIUNKRÓL
ELGONDOLT. MINTHA ÍGY SZÓLNA HOZZÁNK:

„Akarod, hogy belőled és egész
életedből remekművet alkossak? Kövesd
azt az utat, amelyet mutatok neked.”

ENNEK ELLENÉRE NÉHA ELŐFORDUL, HOGY
ABSZURDNÁK LÁTSZIK, AMIT TÖLÜNK KÉR.
ÚGY TŰNIK, JOBB LENNE MÁSKÉNT
CSELEKEDNI.

SŐT, EGYENESEN MEG SZERETNÉNK MONDANI
NEKI, HOGY MIT TEGYEN ÉS MIT NE.

El kell hinnünk, hogy semmi sem
történik véletlenül.

NEM HIÁBAVALÓ SEMMILYEN ÖRÖMTELI, SEMLEGES
VAGY FÁJDALMAS ESEMÉNY, SEMMILYEN
TALÁLKOZÁS, CSALÁDI, MUNKAHELYI VAGY
ISKOLAI HELYZET, FIZIKAI VAGY ERKÖLCSI
ÁLLAPOT.

MINDEN DOLOG HOZZÁJÁRUL ISTEN TERVÉNEK
MEGVALÓSULÁSÁHOZ. EZT A TERVET LASSAN-
LASSAN, NAPRÓL NAPRA FOGJUK FELFEDEZNI,
HA TESSZÜK AZ Ő AKARATÁT

Minden alkalommal
amikor Isten
akarata fájdalmas,
örömteli vagy
közömbös
számunkra, ezt
ismételhetjük, amit
Jézus tanított
nekünk a
Miatyánkban:
„legyen meg a te
akaratom”.

ÍGY PILLANATRÓL PILLANATRA KÖVENKÉNT
ÁLLÍJTUK ÖSSZE ÉLETÜNK CSODÁLATOS,
EGYEDÜLÁLLÓ ÉS MEGISMÉTELHETLEN
MOZAIKJÁT, MELYET AZ ÚR ÖRÖKTŐL FOGVA
ELGONDOLT SZÁMUNKRA.